

บทบรรณาธิการ

การจัดการก๊าซเรือนกระจก

ตามอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change-UNFCCC) ณ กรุงวอชิงตัน ที่เมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2540 ได้เกิดข้อผูกพันทางกฎหมายที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายในการรับมือกับสภาวะโลกร้อน (Global Warming) ที่เรียกว่า พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ซึ่งพิธีสารดังกล่าวเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้อนุสัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติตนเอง โดยได้กำหนดชนิดของก๊าซเรือนกระจกขึ้นจำนวนมากกว่า 10 กลุ่ม และมีการร่วมให้สัตยาบันไม่น้อยกว่า 55 ประเทศ ในการที่จะปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมารวมแล้วอย่างน้อย 55% ของปริมาณที่มีอยู่ในปัจจุบัน จากข้อกำหนดดังกล่าวทำให้ชาวโลกได้ตื่นตัวกับกระแสการจัดการก๊าซเรือนกระจกขึ้น

ก๊าซเรือนกระจกเป็นก๊าซที่มีสมบัติในการดูดกลืนแสงและคายความร้อน โดยจะมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ เช่น ไอน้ำ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก๊าซมีเทน เป็นต้น ซึ่งก๊าซเรือนกระจกนั้นมีหน้าที่ช่วยให้อุณหภูมิของโลกอบอุ่นและเหมาะสมแก่การดำรงชีวิตของพืช สัตว์ และมนุษย์ แต่ในปัจจุบันความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศมีค่าสูงขึ้นมากซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์จนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ตามมา อาทิ น้ำท่วม ภัยแล้ง การกัดเซาะชายฝั่ง การเกิดหิมะตกอย่างหนัก การแปรปรวนของสภาพอากาศ เป็นต้น จนเกิดคำถามขึ้นว่ามาถึงเวลาแล้วหรือยังที่พวกเราควรทำบางอย่างเพื่อหยุดผลกระทบเหล่านี้ ? แต่ประชาชนทั่วไปยังคงเห็นว่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนั้นยังเป็นเรื่องไกลตัวอยู่

จากแนวทางในการคำนวณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของ The Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) 2007 4th Assessment พบว่า กิจกรรมหลักในการดำเนินชีวิตของเราที่สามารถปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ประมาณเป็นอันดับสี่คือ การเดินทาง โดยจากการประเมินเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่า การใช้รถและการใช้ไฟฟ้า เป็นสองกิจกรรมหลักที่ทำให้เกิดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศ ดังนั้นจากผลดังกล่าวจึงชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมใกล้ตัวจากการดำเนินการของเรานั้นเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างภาวะโลกร้อน

ทั้งนี้แนวทางในการช่วยให้เกิดการลดกิจกรรมดังกล่าวที่พวกเราชาวโลกทุกคนสามารถร่วมกันดำเนินการได้เพื่อลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในประเด็นแรก คือ การใช้รถนั้น การปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเกิดจากกระบวนการเผาไหม้น้ำมัน ดังนั้นการปรับเปลี่ยนชนิดของน้ำมันเบนซินและดีเซลมาเป็นก๊าซโซฮอลล์และน้ำมันไบโอดีเซล จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการเผาไหม้เกิดสมบูรณ์และลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ และในส่วนของประเด็นที่สอง คือ การใช้ไฟฟ้าซึ่งทำให้เกิดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกมาจากกระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้านั้นเอง ดังนั้นแนวทางในการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจึงควรลดการใช้ไฟฟ้า ซึ่งวิธีการนี้นอกจากการลดภาวะโลกร้อนแล้วยังสามารถลดเงินในกระเป๋าของเราได้อีกด้วย

จากข้อความข้างต้นชี้ให้เห็นว่าภาวะโลกร้อนนั้นเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน โดยจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมที่พวกเราประชาคมชาวโลกได้ดำเนินกิจกรรมทุกวันที่ส่งผลต่อการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งใกล้ตัว อีกทั้งแนวทางในการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเองก็เป็นการดำเนินด้วยแนวทางที่พวกเราสามารถทำได้ คงถึงเวลาแล้วใช่ไหมที่พวกเราจะร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกันที่จะป้องกันรักษาโลกใบนี้ โลกใบที่บรรพบุรุษได้เคยใช้ประโยชน์ พวกเรากำลังใช้ประโยชน์ และลูกหลานของเราก็ยังจะสามารถใช้ประโยชน์ได้ต่อไปในอนาคต

ธีระวิทย์ รัตนพันธ์
บรรณาธิการประจำฉบับ